

Sygn. akt IX Ka 1834/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: st.sekr.sądowy Iwona Stefańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 roku

sprawy M. M. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art.190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach

z dnia 9 października 2013 roku sygn. akt II K 617/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności łagodzi i wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 1834/13

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Starachowicach oskarżył M. M. (1) o to, że w dniu 6 czerwca 2013 roku w S. groził T. J. zabójstwem przy czym groźba ta wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Starachowicach Wydział II Karny wyrokiem z dnia 9 października 2013 roku oskarżonego M. M. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu stanowiącego występki z art. 190 § 1 kk i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył M. M. na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie od dnia 6 czerwca 2013 roku do dnia 7 czerwca 2013 roku, przyjmując że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Zwolnił oskarżonego M. M. (1) od ponoszenia kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Starachowicach z dnia 9 października 2013 roku wniósł obrońca oskarżonego M. M. (1) i na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części rozstrzygnięcia Sądu o karze.

Na podstawie art. 427 § 1 kpk i art. 438 § 1 pkt 4 kpk zaskarżonemu orzeczeniu obrońca oskarżonego zarzucił rażąco surowość kary, wyrażającą się w orzeczeniu kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, podczas gdy całokształt okoliczności sprawy, stopień winy i postawa M. M. (1), jego zachowanie po popełnieniu czynu – wyrażenie żalu i przeproszenie pokrzywdzonego, wskazują że jest to kara niewspółmierna do stopnia zawinienia oskarżonego i zbyt surowa w świetle indywidualnych celów kary i jako taka jest karą niesprawiedliwą.

W związku z powyższym na podstawie art. 427 §1 kpk oraz art. 437 kpk obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku i odmienne orzeczenie w części dotyczącej kary poprzez złagodzenie jej wymiaru, bądź orzeczenie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się o tyle skuteczna, że doprowadziła do istotnej zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności na korzyść oskarżonego. Nie można było natomiast zgodzić się z poglądem wyrażonym w apelacji, że okoliczności sprawy uzasadniają warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej względem sprawcy kary.

Zanim nastąpi szersze odniesienie się do istoty wyroku i zarzutu sformułowanego w apelacji należało zauważyć, że Sąd I Instancji zebrał w sposób prawidłowy istotne dowody w sprawie i poddał je właściwej ocenie wysnuwając trafne końcowe wnioski co do sprawstwa oskarżonego. Sposób analizy dowodów i zastosowane rozumowanie Sąd Rejonowy przedstawił w spełniającym ustawowe wymogi uzasadnieniu, przez co mogła nastąpić pełna kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia.

Trafność poczynań Sądu orzekającego w odniesieniu do okoliczności popełnienia czynu przez M. M. (1) i winy tegoż sprawcy była oczywista na co dowodem jest i to, że wnoszący apelację na korzyść oskarżonego nie czynił zarzutów ani w zakresie naruszenia prawa materialnego ani w kwestiach procesowych, czy też w zakresie ustaleń faktycznych. W związku z tym wyrok co do istoty należało uznawać za prawidłowy.

Rozpoznający sprawę Sąd dokonał także prawidłowych ustaleń i przedstawił je w uzasadnieniu w odniesieniu do rodzaju wymierzonej M. M. (1) kary. Zgodzić należało się z poglądem Sądu Rejonowego, że oskarżony nie zasługuje na wymierzenie mu kary o charakterze wolnościowym. Analizując bowiem uprzednią karalność oskarżonego i duże natężenie jego złej woli względem pokrzywdzonego sprzeciwiało się to postawieniu pozytywnej prognozy, że M. M. (1) mimo wymierzenia mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie przestrzegał porządku prawnego i nie powróci na drogę przestępstwa.

Rzeczywiście tylko kara o charakterze bezwzględny będzie odczuwalna dla oskarżonego i zrodzi w nim na przyszłość, świadomość że nie może bezkarnie naruszać porządku prawnego. Inne postępowanie skutkować będzie szybko, stanowczą i dolegliwą sankcją.

Jednakże Sąd Rejonowy praktycznie w żaden sposób nie wyjaśnił z jakich powodów wymierzył oskarżonemu karę aż sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Oczywiście tak wymierzona kara mieściła się w granicach ustawowego zagrożenia ale nie uwzględniano faktu, że oskarżony popełnił czyn pod wpływem impulsu. Następnie wyraził żal i przeprosił pokrzywdzonego, a takich okoliczności nie można dyskredytować przy wymiarze kary. Nie bez znaczenia był też specyficzny sposób wyrażenia gróźb, który nie narażał pokrzywdzonego bezpośrednio na dyskomfort zetknięcia się ze sprawcą czynu a jednocześnie czynił łatwość w ustaleniu sprawcy i możliwość precyzyjnego ustalenia gróźb. Powyższych okoliczności Sąd Rejonowy nie uwzględnił w dostatecznym stopniu wymierzając karę oskarżonemu a jak wcześniej wspomniano orzekający w sprawie Sąd nie uzasadnił logicznie i wyczerpująco argumentów, które

przekonywałyby że kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności jest karą sprawiedliwą, bo uwzględniającą zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa jak i osobowość sprawcy.

W związku z tym niewspółmierność kary należąca do kategorii ocen jawiła się w konkretnym przypadku w sposób oczywisty.

Dlatego Sąd Odwoławczy kierując się treścią art. 437 § 1 kpk zmienił zaskarżony wyrok i wymierzoną oskarżonemu karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności złagodził do jednego miesiąca, utrzymując wyrok w mocy w pozostałej części.

Tak wymierzona kara uwzględnia należycie stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i uwzględnia w wystarczającej mierze cele kary o których rozważano powyżej. Czasowo krótka kara ale o bezwzględnym, stanowczym charakterze za tego rodzaju przestępstwo jakiego dopuścił się M. M. (1) będzie dla niego dolegliwa a jednocześnie uzasadniona społecznie.

Uznając, że wywiedziona apelacja skutkowałą istotną zmianą wyroku na rzecz oskarżonego M. M. (1) to zgodnie z art. 635 kpk i art. 634 kpk należało kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

SSO Jan Klocek